

Publicerad 2008-07-04 17:17 av Sagolik trollunge

Du fyller min värld med glitter och poesi.

Vi kanske trotsallt ska bära långärmat för att visa hänsyn (eller så är vi bara oss själva)

Älskade Poetsyster,

du verkar ha glömt
eller så ignorerar du
men jag kommer
ihåg vad du sa
till mig
den där kyliga
snöiga dagen i Vintras

<I>Då båda våra
hjärtan
var utslitna och
trasiga</I>

För du sa
att det skulle komma bättre
tider du sa att
till <I>Våren</I> då
skulle vi bli lyckliga

<I>För på Våren ska
ju allt vara vackert
(det har visst någon bestämt)</I>

Och jag längtade
nästan ihjäl mig och så
kom äntligen Våren
men den
försvann lika snabbt igen

Men visst var vi
lyckliga för ett tag
men sedan
smög sig <I>olyckligheten</I>
in i våra
själar igen

För någon vecka
sedan kom
Sommaren och knackade
på min dörr
och samtidigt flög det
förbi en liten
vindpust av <I>hopp</I>
inom mig

<I>Att skulle vi bli
lyckliga nu ?</I>

Men vindpusten
blåste snabbt förbi

och allt började
synas tydligare nu

<I>Dina ärrönskningar till
handlederna har gått
i uppfyllelse
samtidigt som mina
bleknar bort med tiden</I>

Och jag är rädd
för framtiden och
<I>Hösten</I> för vad
händer när löven faller

Kommer vi falla
tillsammans med
dom och blåsa
bort med vinden ?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sagolik trollunge med Poeter.se id #17513 innehar upphovsrätten